

& sinceram & tantum sui similem gentem existisse arbitrantur. Vnde habitus quoque corporum, quamquam in tanto hominum numero, idem omnibus: truces & cærulei oculi, rutilæ comæ, magna corpora, & tantum ad impetum valida, laboris atque operum non eadem patientia, minimeque sitim æstumque tolerare, frigora atque inedia cælo solve assueverunt. Terra etsi aliquanto specie differt, in universum tamen aut sylvis horrida, aut paludibus fœda: humidior qua Gallias, ventosior qua Noricum ac Pannoniam aspicit. satis ferax. frugiferarum arborum impatiens. pecorum fœcunda; sed plerumque improcera; ne armentis quidem suus honor, aut gloria frontis. numero gaudent. eæque solæ & gratissimæ opes. Argentum & aurum propitii an irati dii negaverint, dubito. Nec tamen affirmaverim, nullam Germaniæ venam argentum aurumve gignere: quis enim scrutatus est? Possessione & usu haut perinde afficiuntur. Est videre apud illos argentea vasa, legatis & principibus eorum muneri data, non in alia vilitate, quam quæ humo fiuntur. Quanquam
 proxima